

انترناسیونالیسم ایرانی

ابراهیم نبوی

در پی اعلام این نکته که تا کنون ۶۵۰۰۰ شرکت تجاری ایرانی در دبی ثبت شده اند، یکی از ایرانیان گفت: ما ایرانیها صبح در تهران از خواب بیدار میشویم، محل شرکت تجارت و مرکز خریدمان در دبی است. استعدادمان در تهران کشف شده، اما نبوغ مان در اروپا شکوفا میشود. برای تحصیل به فرانسه یا لندن میرویم، اما چون از کار در اروپا خوشمان نمی آید، در ایالات متحده کار میکنیم و هر وقت بیکار شدیم برای گرفتن حقوق بیکاری به اروپای مرکزی میرویم.

برنامه های تلویزیونی مان از لس آنجلس پخش و در خرم آباد دریافت میشود. فیلمهایمان را در بیابانهای ایران میسازیم، اما در ونیز و پاریس و برلین آنها را نمایش میدهیم و ار آنجا جایزه فیلمسازی میگیریم. در کلن طرفدار جمهوری و در تهران طرفدار سلطنت هستیم. مهمترین مقالات سیاسی مان در اوین نوشته میشود، اما در پاریس خوانده میشود.

از واشنگتن نامزد انتخابات میشویم، اما صلاحیتمان در تهران رد میشود، بنابراین در برلین انتخابات را تحریم میکنیم و در لندن تصمیم میگیریم رفراندوم برگزار کنیم. در هلند عضو پارلمان و در اسرائیل رئیس جمهور میشویم. در تهران با حکومت مخالفت میکنیم، در عراق با حکومت میجنگیم، اما در لبنان از حکومت دفاع میکنیم.

در تهران کنسرت موسیقی راک برگزار میکنیم، اما در فرانکفورت کنسرت موسیقی سنتی مان با استقبال آلمانی ها روبرو میشود. در آنکارا در کنسرت پاپ ایرانی شرکت میکنیم، اما در آنتالیا میرقصیم. در کانادا برنده مسابقه ملکه زیبایی میشویم. حقوق زنان مان در مشهد نقض میشود، اما در سوئد از حقوق زنان دفاع میکنیم.

ولیعهدمان در امریکاست، ملکه مان در یکی از شهرهای پاریس زندگی میکند، رئیس جمهور سابق در پاریس زندگی میکند، رئیس قوه قضائیه مان متولد عراق است، در عوض نخست وزیر عراق سالها در ایران زندگی میکرد و رئیس جمهور اسرائیل متولد ایران است. در ایران زندگی میکنیم، در ترکیه تفریح میکنیم، در آمریکا پولدار میشویم، و برای مرگ به ایران برمیگردیم.